

нето на административните функции на отделни селища, развитието на транспорта и като следствие от всичко това - концентрацията на населението в тях. През III хилядолетие пр. Хр. се появяват и първите градове в Източното Средиземноморие - Кносос, Троя, Микена.

През I хилядолетие пр. Хр. броят на градовете в античния свят бързо нараства поради гръцката колонизация на бреговете на Апенинския и Иберийския полуостров и Черноморското крайбрежие. Повечето от градовете в Сицилия и Адриатическото крайбрежие възникват през VIII век пр. Хр.

През VII век пр. Хр. се появяват повечето от днешните български черноморски градове, както и Марсилия. През VI век пр. Хр. се появяват и градовете по атлантическото крайбрежие на Испания и Португалия. Вследствие на това в средата на I хилядолетие преди новото летоброене градовете и градските жители дават облика на територията от Атлантически океан до река Ганг в Индия.

По-късното развитие на градовете е стимулирано от развитието на средствата за производство и комуникациите. С разширяването на Римската империя мрежата от градски селища се разраства и в Африка, Азия, Централна и Западна Европа. Със западането на империята обаче западат и градовете, което се изразява в намаляване на населението, живеещо в тях, ограничаване на площите на градските селища, ограничаване на функциите им и т.н.

Съживяването на градовете и нов тласък в урбанизационния процес в Европа се отбелязва през XI-XII век чрез развитието на търговията и усложняването на административното деление на съществуващите по това време феодални държави.

Разцвет на градовете в световен мащаб се установява едва след края на Втората световна война, тъй като урбанизацията обхваща редица нови региони от Африка, Азия и Латинска Америка.

Краткият исторически преглед показва, че **понятието „град“ е исторически изменчиво, вследствие на промените във функциите, мястото и значението на градовете за общественото развитие през отделните исторически периоди.** През античния период градовете са били малко на брой, но обикновено центрове на отделни държави или техни колонии. През Средновековието под „град“ се е разбирало укрепено селище. Подобно е и виждането на славяните за „град“. Градовете като укрепени селища са били населявани и от крепостни селяни по време на опасност от нападение.

Днес градовете са основата на селищната мрежа в света и изпълняват множество функции (икономически, социални, културни, административни, научни и т.н.). Те са селища, в които се концентрира все по-голяма част от хората. Всичко това усложнява определението за град. Градът обикновено се приема като селище, което законодателно е отнесено към категорията на градовете и има по-голям брой население от селата, а заетостта му е основно извън селското стопанство.

Градовете могат да се възприемат и като урбанизационни форми, характеризиращи се с определени функции и големина. В крайна сметка днешните градове могат да бъдат определени като сложни социално-икономически организми и